

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Således forespurgt vil jeg sige, at da minusset er større end plusset, i hvert fald når vi ser på provenuet, vil det nok tegne til et nej for Enhedslistens vedkommende, og så vil vi forklare, at der dog er ting, vi støtter.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 187: Forslag til lov om ændring af forskellige autorisationslove inden for sundhedsvæsenet.

(Gebyr for autorisation m.v. af visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet). Af sundhedsministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 26/2 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

I forbindelse med udarbejdelsen af finansloven for 1999 fjernede man størstedelen af den tekst-
anmærkning, der hidtil har givet hjemmel til fastsættelse og opkrævning af en del af autorisationsgebyrerne.

Dette lovforslag får nu orden på tingene, hvis man kan sige det sådan; lovforslaget indebærer nemlig, at der bliver tilvejebragt en hjemmel til fortsat opkrævning af gebyrer i de enkelte autorisationslove inden for sundhedsvæsenet. Det hidtidige niveau for gebyrernes størrelse vil blive bevaret, og derfor mener jeg, at lovforslaget er af rent teknisk og administrativ karakter.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget og håber på en hurtig udvalgsbehandling, og jeg skal desuden, da SF's ordfører, hr. Jørn

Jespersen, ikke kan være til stede, meddele, at SF også kan støtte forslaget.

Gyda Kongsted (V):

I Venstre har vi altid vægtet lovkvantiteten og retssikkerheden for den enkelte borger meget højt, så Venstre hilser derfor lovforslaget velkommen.

Hjemmelen til at opkræve autorisationsgebyr for læger, tandlæger, sygeplejersker m.v. flyttes nu fra finanslovens tekst-
anmærkning til helt konkret at blive indskrevet i den relevante lovgivning, og at det ikke er sket noget før, kan vi jo kun beklage.

Tom Beck (KF):

Også Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget. Der er jo ikke tale om realitetsændringer, men en bevarelse af en situation, så vi går med til dette.

Birthe Skaarup (DF):

Også Dansk Folkeparti kan støtte dette forslag.

Som andre har været inde på, bliver der nu hjemmel til at opkræve autorisationsgebyrer via Sundhedsstyrelsen. Der er så et lille slip, hvor man i den mellemliggende periode, indtil lovforslaget træder i kraft, har et mindre indtægts-
tab. Men som sagt: Også fra Dansk Folkeparti tilslutning. Det er udmærket, at hjemmelen nu overgår til dem, der har fod på netop dette område.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Som i andre ministeriers ressort sker der nu det, at man har fjernet tekst-
anmærkningerne fra finansloven og flytter hjemmelen over i Sundhedsministeriet. Det vil sige, at ministeren skal have hjemmel til at fastsætte gebyrer, og det kan CD tilslutte sig.

Morten Helveg Petersen (RV):

Også Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget. Argumenterne er blevet fremført af en lang række af de øvrige ordførere, og jeg skal ikke gentage dem her, men vi kan altså støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Vi kan støtte forslaget; både fordi vi mener, at der skal være en brugerbetaling på området, når det er private, der søger om autorisation, og fordi vi synes, det er bedre, at det foregår via

lovgivning og ikke gennem anmærkninger til finansloven.

Det eneste, der undrer os lidt, er, hvorfor lovforslaget ikke var på plads den 1. januar, så der ikke kommer det provenutab, der er tale om. Det kan jeg ikke forstå. Man har jo vidst længe, at der var brug for en lov, så det håber jeg der er en eller anden forklaring på.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan også støtte dette forslag, der har til formål at tilvejebringe en hjemmel til fortsat opkrævning af diverse autorisationsgebyrer.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en yderst velvillig og konstruktiv opslutning om dette lovforslag.

Til hr. Frank Aaen skal jeg sige, at jeg skal beklage, at forslaget ikke er kommet helt så hurtigt frem, som man kunne have håbet, og jeg håber ikke, at noget sådant vil gentage sig.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 185: Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver. Af Frank Aaen (EL), Ole Sohn (SF), Poul Nødgaard (DF), Arne Melchior (CD) og Tove Videbæk (KRF). (Fremsat 10/2 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Mange af de mennesker, som deltog i modstandsarbejdet under besættelsen og af den grund måske blev deporteret til koncentrationslejre i Tyskland under Anden Verdenskrig, har gennem årene modtaget en hædersgave ved siden af den løbende erstatning, som deres invaliditet berettigede dem til.

I den første lov om hædersgaver fra 1945 bestod den årlige ydelse af et skattefrit beløb på 800 kr. Beløbet er blevet forhøjet ni gange siden 1945, og den seneste ændring skete med virkning fra den 1. januar 1997, hvor beløbet blev forhøjet med 1.000 kr. fra 5.800 kr. til 6.800 kr. årligt. Hædersgaven blev oprindeligt alene udbetalt til mennesker, der som følge af krigshandlingerne havde pådraget sig en invaliditet på 50 pct. eller derover, men i årenes løb er betingelserne for at få hædersgave gradvis blevet svækket, så der i dag reelt er tale om, at næsten alle, som har fået anerkendt en skade efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre, også får en hædersgave.

Der har tidligere været debat her i Folketinget om, hvor stort et beløb der skulle udbetales i hædersgaver. Sidste gang var i folketingsåret 1997-98, hvor et tilsvarende lovforslag som det nu fremsatte var til behandling, men dengang bortfaldt forslaget på grund af, at der blev udskrevet folketingsvalg i marts 1998. Under førstebehandlingen dengang afviste jeg forslaget med bemærkninger om, at beløbet netop var blevet forhøjet, og at vi flere gange havde understreget den tak, vi er de mennesker skyldige for deres store indsats under krigen.

Jeg mener ikke, at forholdene har ændret sig, siden vi sidst behandlede forslaget, og derfor afviser jeg også forslaget i dag. Jeg vil gerne understrege, at hædersgaven er tænkt som en hæder og ikke som et forsørgelsesbeløb. En meget stor del af dem, der modtager hædersgaver, modtager også en månedlig erstatning af en ganske pæn størrelse efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre, og det er denne erstatningsydelse, der skal betragtes som den egentlige forsørgelsesydelse.

Grete Schødt (S):

En hædersgave betragter jeg som en belønning for en udført opgave.

I 1995 gjorde Folketinget en ekstra indsats ved at markere 50-årsdagen for Danmarks be-